

ლათის და სენატის დეპუტატები. მაშველის ხმის შემორტყმა ეიუბის მერეთის მეგზოლოში მოხდა და დაიწყო ურანის ერთი თავის კითხვით. ურანი სამა იმამა უნდა წაიკითხოს. ურანის წაიკითხვის შემდეგ მეგზოლოში ყველანი გამოვიდნენ და სულთანს ნამას გააცემეს. ამის შემდეგ სულთანი ვაჟა მერეთის ეზოში, სადაც მიულოცეს ვენ უმადლესი პირები. მილოცის შემდეგ სულთანი ჩაჯდება ღია ეტლიში და აღრიანოპოლის კარით წავა ჯერ ფატიხის მეგზოლოში, შემდეგ სტამბულის ქუჩებით ძველ სერალოში; აქედან ზღვით დოღმა-ბახჩეს სასახლეში; მაშველის ხმის შემორტყმის შემდეგ, სახლში დაბარუნებისას, სულთანს გაჰყვებიან: ცხენოსანი ფანდარები, კავალერიის ორი ესკადრონი, ულუმები, სამღვდელოება, სამოქალაქო მოხელენი, პალიტისა და სენატის დეპუტატები, მინისტრები, ულანთა ესკადრონი, ცერემონ-მეისტრები ცხენებით, პოლიციის მინისტრი, გენერალისიმუსი თავის შტაბით, სულთნის შვილები, პრინცი, სასახლის მოხელენი, სამხედრო სკოლების მოსწავლენი და კავალერიის ერთი ესკადრონი. დიპლომატები შეიკრებიან აღრიანოპოლის კარებთან. აქვე მიულოცეს ქალაქის საბჭო.

სტამბოლი. ნაშუადღევს 3 საათზე გათავდა მაშველის ხმის შემორტყმის ცერემონიალი. სულთანი დოღმა-ბახჩეს სასახლეში მოვიდა. სულთანს მოჰყვნენ გენერალისიმუსი, მისი შტაბი ცხენებით, დანარჩენი წარჩინებულნი ეტლებით მისდევდნენ. სულთანს ხალხი აღტაცებით ეგებებოდა. ოვაციები გაუშარათეს პალატის პრეზიდენტს, პრევიერს კორპუსის უფროსს მეტარ-ფაშას და მაიორ ნაიხ-ბეის. ღილის აღტაცებით მიეგება ხალხი ნაიხ-ბეის. სულთნის ეტლი იჯდა გაზიმ-მეხტარ ფაშა. ის ქუჩები, რომლითაც სულთანმა გაიარა, მორთული იყო ბიარალებით და გამართული იყო რამდენიმე თალი. ქუჩები საცხე იყო ხალხით. აღრიანოპოლის კარები ელჩებისთვის გაშარათეს ქალაქი და ბუფეტი. საღამოთი ქალაქი გაჩირაღდნენ.

სალონიკი. საღამოს გემით კიდე მოიყვანეს სტამბოლის გარნიზონის 1700 სალდათი. ეს კორპუსი რეგულირების წინააღმდეგ ამხედრდა. ამავე გემით მოვიდა აბდულ-ჰამიდის მცველების უფროსი ფერმი-ბეი, რომელმაც უფილ სულთნის ფულის ყუთების გასაღებები წაიღო.

ს ა ა რ მ ი ი
რუსის ჯარის ბანაკი (თავრიზთან). 25 აპრილს რუსის ჯარის უფროსი გენერალ სნარსკის, მისი თანხმობით, წარუდგა სათარ-ხანი. სათარ-ხანს თან ახლდა ასი ფილი. აჯიჩაის საბუდოსთან ფილი, რუსებმა შეაჩერეს და გაუშვეს მარტო სათარ-ხანი უიარაღო. თან გააყოლეს რუსის სიკონსულოს თარჯიმანი, რუსის ვაჭრების მამასახლისი და რამდენიმე უიარაღო ფილი. სათარ-ხანი ეტლით შევიდა რუსის ბანაკში. ბანაკის წინ ეტლი შეაჩერეს ყარაულმა სალდათებმა და გაუშვეს მაშინ, როცა მორიგი აფიცრის ნება-ართვა მოვიდა. ბანაკში მისვლისას სათარ-ხანი თარჯიმანმა გენერალ სნარსკის წარუდგინა. სალამის შემდეგ სათარ-ხანმა სიხარული გამოსთქვა თავრიზში რუსის ჯარის მოსვლის გამო, რომელმაც ღილი დახმარება გაუწია ღიარბ მცხოვრებთა. კონსტიტუციის შესახებ სათარ-ხანმა სთქვა, ჩვენ გვახარებს კონსტიტუცია მაგრამ ჯერ-ჯერობით არ ვიცით, რა გვარი კონსტიტუცია იქნება შემოღებული, ამიტომ ნდობით ვერ მოველოდებითო. გენერალ სნარსკისთან საუბარმა ორმოც წუთს გასტანა. საუბარი თარჯიმნის შემწეობით იყო. სხვათა შორის სათარ-ხანმა რუსის აფიცრების ნახვის სურვილი გამოთქვა. გენერალმა განუცხადა, აფიცრების ნახვა ყველას შეუძლიან მაშინ, როდესაც ჯარს

ქალაქზე გავლის შემთხვევა მიეცემა. სათარ-ხანს ჩაით გაუმსახნდნენ, შედეგ იგი გამოთხოვა სნარსკის და წავიდა. რუსის ჯარში შევიდნენ. მოვიდა მღვდელი.

თეირანი. ახალ კაბინეტის შედგენასთან ერთად შაჰმა ხალხს მიმართა ორი მოწოდებით. ერთი მოწოდებაში ნათქვამია, ხალხს კონსტიტუციის ევბრუნებო, ხოლო მეორეში პოლიტიკური ამნისტიის გამოცხადებული. შაჰმა თავრიზის ჯარის უფროსს ბრძანება გაუგზავნა, ჯარი სახლში დაბრუნდესო.

ურმია. (ჯულფადის ფოსტით) პირველი აპრილი. სალამიდან იტყობინებიან: სიმკვი ხოლს და სალამს შორის ყოველივე მიმოსვლა შესწყვეტა, დაცვა სოფელ სარანს და წასხა იქიდან საქონელი; მერე თავს დაცვა სოფ. პერას, მაგრამ აქ წინააღმდეგობა გაუწიეს და უკან დაიხია ხოლს და სლამს შორის ტელეგრაფი მოშალეს.

თეირანი. სახელმწიფო საბჭოს ნაბრძანები აქვს, შეიმუშაოს საარჩევნო კანონი, რის შემდეგაც დეპუტატების არჩევნებს შეუდგებიან. მეჯლისი შეიკრება ბეკარისტანის სასახლეში, როდესაც თეირანში თავს მოიყრის დეპუტატთა ორი მესამედი.

საზღვარ-გარე.
ალაგაბადი. ბელუჯისტანში, მირა-დოქტის მახლობლად, ინგლისელ ავიატორს უფროსობით 40 ადგილობრივი ცხენოსანი თავს დაესხა 70 ადგილობრივ მცხოვრებს. თავდასხმეულმა მოჭაფეს ერთი კაცი, ერთი დასჭრეს. თავდასხმეულმა ორი კაცი დაუჭრეს.

ზაგრები. ზაგრაბის ბანაკი, ბარანა რუსთა ბრძანება გასცა, რომლითაც ავიატორს საშუალო ხსენადად კარიდაცას (სადაცაზურა ან-ბანი) სწავლებას.

გენუა. სოფ. სანჯესკოშია დასაფეთქებელ მასალას ქარხანაში ორი აფეთქება მოხდა. ქარხანა სულ დაწვდა. ჯერ-ჯერობით ნანგრევებიდან 10 მეტრის გავსა ამოიღეს. დაწვულ ქარხანას სთხრან.

პარიზი. ელისეის სასახლეში მოხდა მისიხტაბა საბჭოს სხდომა. სხდომისთვის დეპუტატთა პადატ-ს მისთვის, საქარად განიხადეს მთავრობის წინადადება, რომ ფოსტატუე-გრაფის ზოგადი მთავრები დასთვინა აქმენ მთავრობა გამოამტყულებდნენ წინააღმდეგა. ამას გარდა მთავრობამ დეპუტატთა პადატს შეეპოხება, ნდასს შეხედეს თუ არა მთავრობას. ფოსტის მთავრების სინდაკატის საქმეს მთავრობა სასამართლოს გადასცემს.

რ უ ს მ ი ი
ზენკოვი. ანდრეაშენში შეიპყრეს ავსტრია ბრძოლა, რომელშიც შემოღობა მარცხი ზოგადი მთავრობის წინააღმდეგ. სწავლა სადას მთელი თვესა, ათი სუდესკან შეიჭრა.

კონსტანტინოპოლი. რუსეთის საზღვარის საზღვარების გეგმა „ნეტუნა“ დაგეგმეს ბელუჯის გეგმ და ჩაიძრა ზღვაში 26 აპრილს ზღვის კანდალს ნერვის მახლობლად. გეგმა მისამსხრევის გადარჩენის. ზარდაი მოქმადამდე.

მოსკოვი. გოგოლის დაესწაყულების შერეულ დეკლამაციულ მოწვევითა და სადესანსაყუდ წამოადგენებით დასა და პატარა თეატრებში. კაი-შოტარს „მისის სლამო“ და „რეგე-ზორა“. გოგოლის სახელობის მძევალ-დაწყებით სოფლებში სადესანსაყუდ დაიღები გამართეს. შუადღისას კანსერ-გატარაის დადს დანაშაში მოხდა რუსულ სიტყვათა მთავრების საზღვარების სადესანსაყუდ სხდომა. დაესწრნენ უნდალ სტუმრები, ზრ-ფესტარები, დადესან საზღვარების და დეპუტატები. წაითხეს მადლოვანი რუსეთის და საზღვარგრაფის დაქვე-ბულებათა. გოგოლის ძეგლის წინ ხალხი მოეს დაეს ან გამაჟუდა.

დამის სამს საათზე დად თეატრის სამაქნაჟი განყოფილებაში მძებრები განა, გარდა მძებრებმა მძებრები მაჟე გაჟრეს. დაზარადა სახურავი, შიგნით არაფერი გაჟრეს.

სახელმწიფო სამთხირო

(პეტერბ. ფეფმათა საგანგებო) დეპუტატების კოლეჯიკინისა და კოსოროტოვის გამოცხადება 27 აპრილის სხდომაზე სათათბირომ განიხილა კოლეჯიკინისა და კოსოროტოვის გამოცხადების საქმე. როგორც ვიცით, ეს დეპუტატები მთავრობამ სიტყვების წარმოთქმისთვის სამართალში მისცა. სასამართლომ ორივე დამაშავდ იცნო და გადაუწყვიტა დაპატიმრება, პირველს — 6 თვით, მეორეს — 11 თვით. ესლა მთავრობამ მოსთხოვა სათათბიროს ამი გამოცხადება დეპუტატობიდან. მა სიტყვით, განსაკუთრებით კოლეჯიკინის შესახებ, თავის დროზე დიდი კამათი გამოიწვია. ყველანი ერთხმად ამბობდნენ, რომ მთავრობა სათათბიროს სწმენდას. მართლაც, არც კოლეჯიკინს და არც კოსოროტოვს თავიანთ სიტყვებში ისეთი აზრები უთქვამთ, რომ დასჯისა და დათხოვნის ღირსნი ყოფილიყვნენ.

ჯერ სათათბირომ კოლეჯიკინის საქმე განიხილა. მომხსენებლად იყო მემარცხენე ოქტომბრისტი მეინ-დოფი, რომელმაც შეუძღბლად და უსამართლოდ სწრა კოლეჯიკინის დათხოვნა. სიტყვა წარმო-სთქვა 15-ზედ ორატორმა: თითონ კოლეჯიკინმა, კადეტებმა პერგამენტმა, როდინებმა, აჯიკოვმა, ოქტომბრისტებმა შუბინსკიმ, კაპუსტინმა, სოც.-დემოკრატმა გეგეკო-რმა, ტრუდოვკმა ბულატმა, მემარ-ჯვენებმა პურისკევიჩმა, ზამოსო-ვსკიმ, იუსტიციის მინისტრმა და სხვამ. მემარჯვენეებმა, რასაკვირველია, მხარი დაუჭირეს მთავრობას — კოლეჯიკინი დაუყენებლივ უნდა დაეთხოვოთო. პურისკევიჩმა მემარ-ჯვენეების განცხადებას კ წაიკითხა, სათათბიროს უფლება არა აქვს სასამართლოს განაჩენის განხილვაში შევიდესო. კადეტები და დანარჩენი მემარცხენენი, რა თქმა უნდა, წინააღმდეგნი იყვნენ კოლეჯიკინის დათხოვნისა. ამავე აზრის იყვნენ მთავრებისტიები, ხოლო ოქტომბრისტები ორად გაიყვნენ: მემარცხენე ოქტომბრისტები, მაგალითად მეინდოფი და კაპუსტინი, წინააღმდეგნი იყვნენ დეპუტატის გამო-რცხვისა, ხოლო მემარჯვენენი — მომხრენი. შუბინსკიმ პირდაპირ სთქვა, კოლეჯიკინი უნდა დაეთხოვოთ, რადგან სასამართლოს განაჩენი შეუწყველიაო.

კამათი გაიმართა იმაზედაც, და-ბურული და ღია კენჭის ყრით გა-დასწდეს საქმეო.

მემარჯვენენი ღია კენჭის ყრას თხო-ლოდენ, მემარცხენენი — დაბურულ-ს. ბოლოს დაბურულნი. კენჭის ყრით გადასწვიტეს (192 ხმით 143 ხმის წინააღმდეგ), კოლეჯიკინი გა-მორიცხულ იქნას სათათბიროდან.

კოსოროტოვზე ბევრადარ ულან-პარკინათ. ამ დეპუტატს მხოლოდ ოპოზიცია უჭერდა მხარს. ილი-პადატის ს.-დემოკრატებმა კუნ-ცოვმა, ზახაროვმა, გეგეკოვმა, როდინებმა და სხვებმა. მემარ-ჯვენეებს ერთი ყვირილი და ერ-თი განგაში გაჰქონდათ. მათი უმე-ცრება იქამდე მივიდა, რომ თავი-გადამარე იძულებული გახდა, ერთი მემარჯვენე, შეგოვი, ერთი დიდი სათათბიროდან დაეთხოვა, მაგრამ მემარჯვენეთათვის, რომ არ ეწყე-ნინებინა, მემარცხენე ორატორს სულ უმიზეზოდ სიტყვის თქმა აუ-ცრიალ.

დაბურულის კენჭის ყრით (201 ხმით 91 ხმის წინააღმდეგ) სათათ-ბირომ კოსოროტოვიც გამოცხად-სა სათათბიროდან.

ამავე დღეს მოხდა სახელმწიფო საბჭოს სხდომა. წაითხეს ის კა-ნონ-პროექტები, რომელიც სათათ-ბირომ და საბჭომ მიიღო და რომე-ლიც ხელმწიფეს წარედგინა დასამ-ტყობლად. ხელმწიფემ დაამტკიცა კანონ-პროექტები ერთი გარდა — საზღვარ საგნერალო შტაბის შტა-ტების დაწესებისა და ამ შტაბის-ათვის ფულის გადანაღვის შესახებ. ამ კანონ-პროექტზე ხელმწიფეს მოუ-წერია — „არ ვამტკიცებო“.

ქარული თეატრი

აი რაშია ხნა.
ინტელიგენცია, გზად მიი-ღველადის ნიჭი, სიმართლე და სიმართლე — აი პრინციპიალური პირები, ურდოლსიდაფ მსა-ხიმი არაფერია, უფრო მტრე-მისქინა, სტ. შიბისგვსკი.

იყო დრო, როდესაც საზოგადო-ების ქართული თეატრი უმადესეს გასართობ საკრებულოდ მიჩნდა. არ ესმოდა თეატრის ქეშმარტი მნიშვნელობა და მხოლოდ სიცი-ლ-ხარხარისათვის მიდიდა იქ.

დღეს ცხოვრებაში ფერი იცვალა, გავიდა ხანი და დრო და ესლა თე-ატრი ყველასაგან პროგრესის კათე-დრად მიჩნეული. ისტორიის ცი-მა ხელმა სასიკვდილოდ გასწირა, აუგო წესი და საუკუნოდ განსე-ნა წაიღსა შინა მძიმებისასა ძველი დრო. აბოპტრებულმა ცხოვრების ჩარხმა თვალ-მოუკრავად დაიწყო ბრუნვა, ბნელის წყვილიდან პარ-გრესმა ჩირაღდნებით უქე-მოფენილ ასპარეზსაგან მოიტაცა ადამიანი, აქ დამწიფდა მისი გონება, მან იცნო თავისი თავი და უფრო ფხიზლად უფრო თავისუფლად, ფართო გონებით შე-ხვდა ცხოვრებაში ყოველივეს და, რასაკვირველია, არც ხელოვნების პანთეონი დასტოვა უყურადღებოდ.

და აი, მაშინ, როდესაც ადამიანი შეუჩერებლად მიიღო და დაღე-საც მიიღო განათლებისაკენ, ჩვე-ნი თეატრი კუს ნაბიჯით, ბოლვით მისდევს მას.

ქართული თეატრი თავის კალა-ბოტში მეთოხმე წლებში ჩაღდა. ამ დროდ იგი სისტემატიურად მართავს წარმოდგენებს ოც ცელო-ლება მოხდა მასში ამოცდა ცხრა წლის მუშაობის შემდეგ შესაძნე-არაფერი! ჩვენი დრამატული ლი-ტერატურა დღემდის დაკნინებულია, თუ მხედველობაში არ მივიღებთ რამდენსამე კლასიკურ პიესას, რომელიც თითქმის შეიძლება ჩამოთ-ვალოს, ისიც ნათარგმნს. გვერდ-თუ არა დრამატურგები, შემქმე-ლი ისეთ პიესებისა, რომელნიც სულდგმობდნენ დღევანდლის პირ-ვარმით საესე ცხოვრების ათას-გვარ საკითხით? არა გვერდნა. სა-ერთო დაკნინებას ხელი შეუწყეს ჩვენმა მსახიობებმა, რომელთა დაღმდის ვერ შეუვნათ წმინდა და სპეტაკი მოვალეობა იმ ხელოვნების წინაშე, რომლის ქურუმობაც მათ უცისრიათ.

თეატრში მოსიარულე საზოგადო-ება დღეს სამ ნაწილად იყოფა.

პირველ ნაწილს ეკუთვნის ბურ-ეზუზია, რომელსაც ღრამა პიტნად მიჩნია. რომ ზამთრის დიდმა და-მეგმა მისთვის უმნიშვნელოდ არ ჩაიაროს, იგი დადის თეატრში, მხო-ლოდ იქ კი არა, სადაც შეუძლიან ნახოს ადამიანის სულისკეთება, სადაც დაინახეს თავის საკუთარ ნა-კოლოფანობას, სადაც თვითონ შე-იხილეს თავისი თავი; იგი დადის ფარსებში, ოპერეტებსა და შანტა-ნებში, სადაც იგი ჰხედავს გულ-მკერდ გადღეღლი ქოლესს და, პარ-ში ნერწყვ მარეული, მათ ტანის რხევას გაფაციცებით ადევნებს თვა-ლურს.

მეორე ნაწილს ეკუთვნის ინტე-ლიგენცია, ცხოვრებაში უფრო მო-ზაღებულ ელემენტო. ეს ელემენ-ტი დღეს ვეღარა კმაყოფილდება ჩვენი თეატრით. იგი გულ-გრი-ლად უცქერის ჩვენს მსახიობს. ფში-ბიშესკისთან ასმა და ორასმა მწე-რალმა მას გონება გამოუმხილა და ნათლად დაინახა, რომ ხელოვნება სიციხლით სავსეა და წინამსრო-ლია. ამ ელემენტს დღეს თეატრი სკოლად მიჩნია, არა იმ სკო-ლად, სადაც არტისტები სწავლო-ბენ, არამედ იმ სკოლად, სა-დაც ხალხი სწავლობს ცხოვრებას, ცხოვრებაში ხომ ადამიანს უშე-დეს ნიადაგს ბრძოლის ბრწყინვალე მომავლისათვის. დიად, ამ ელემენტს თვალ-წარმტაკი ბალია კაცობრიო-ბისათვის, სადაც ადამიანთა ცხო-ვრების საუკეთესო ყველიები უნდა

ხარობდეს, ამიტომაც იგი სასტიკად ითხოვს მსახიობისაგან იმდენ მომზა-ლებას, რომ შეეძლოს ტანის განო-რცილება, შეეძლოს ჩაუდგას ტანის ის უტყუარი სული, რომელსაც, ავტორის აზრით, უნდა ატარებდეს ეს ტანი. თეატრში მოსიარულე სა-ზოგადოების ეს მეორე ნაწილი დღეს მკაცრ მოთხოვნებს უყენებს მსახიობს. იგი შეუბრალებელი კრი-ტიკოსია, სასტიკი და მკაცრი.

რითი უმასპინძლებამ ამ სასტიკს, მკაცრს და შეუბრალებელ კრიტი-კოსს ჩვენი თეატრი? უშინაარსო-ბით, რადგან იგი გადაქცეულია მო-წყენილობის და მიქნარების საკრე-ბულოდ. გვერდს თუ არა ცხოვრე-ბაში მომზადებული არტისტი-ინტე-ლიგენცია? არა! დიდაც რომ არა! ჩვენ ვერა ვხედავთ სცენაზე ბუნე-ბრივ გულწრფელობას, ვერა ვხე-დავთ სცენაზე არტისტის ღვთიურ ცეცხლს. მსახიობი უნდა ასულ-დგმულად ვენებათა ბრძოლა-მო-ძრაობას სცენაზე, ჩვენი მსახიო-ბი კი ამის ნაცვლად სცენაზედ ჯამ-ბაზობს, ღრიალებს, მოუხეშავად იძვრის. გაიძვრა იაგოს მაგივრად გავჩვენებენ ქალაქელ ავეტიქს და მოსკოვის მაღალ წრის ქალბატონის მაგიერ — ხანაშას.

ვინ ახარს ამთ მოუზაღებლო-ბაში დამაშავე? რასაკვირველია, პირველად თვით მსახიობნი და შემ-დეგ ჩვენი თეატრის მესვეურნი. იმის მაგიერ, რომ მსახიობნი აჰყენენ ცხოვრების კიბეს, ფხვ და ფხვ მის-ლიონ პროგრესის კვალს, ისინი უ-ლისებში თუ გარეთ ურთ-ერთობა-ში შურისძიებას და ინტრიგას ან-დომებენ თავისუფალ დროს. ოღონც მიეცი ჩვენ მსახიობს უშველემელი როლი, ოღონც მან მთელი საათო-ბით ღრიალოს სცენაზე და არც ერთხელ თავის თავს არ დაეკითხე-რა, რამდენად ხელოვნურად ასრუ-ლებს იგი როლს.

ერთ თავის კრიტიკულ შენიშვნა-ში ზოლფრი ამბობს: სანამ მსახიო-ბი ქალი არ შეიგნებს, რომ იგი თავის ტულერისათვის არ გამოდის სცენაზე, სანამ ის სცენა, რომელიც მაყურებელს უნდა უზატედეს ადამიანის სულისკეთებას, ტანჯვას და წვალებას, იქნება მისთვის — მსახიობ ქალისათვის — იმ მიზეზად, რომ თავისი პატარა და კოპწია ფხვი გა-მოაჩინოს, თეატრი ასეთ პირობებში ჰკარავს თავის დანიშნულებას. სა-ნამ თვით მსახიობი ხელოვნებაში არ ამოღებდეს, ხელოვნებას არ ძალუძს ამოღდეს მსახიობად.

განა გვერდნა ჩვენ იმისთანა მსა-ხიობნი, რომელნიც ამოღებულ-ყვნენ ხელოვნებაში?

დამაშავის არა ნაკლებ როლის თამაშობენ ჩვენი თეატრის მესვეურ-ნი, რომელნიც არ უწყვენ დახმა-რებას და არ ძლევენ შესაფერ მა-ღალ სწავლას იმათ, ვისაც არტის-ტის ნიჭი და ნიშან-წყალი ეტყობა.

თეატრში მოსიარულე საზოგადო-ების მესამე ნაწილს ეკუთვნის მშრომელი ხალხი, მუშა ხალხი.

ეს ხალხი თეატრში არ დაიარება იმიტომ, რომ ჩვენი თეატრი მის-თვის ხელმოუწოდებელია. მუშა რომ თეატრს სამთხოვრე წყიდოს თეატრ-ში, ეს ხარჯი დიდ დანაკლის შეი-ტანს იმის პატარა ბიუჯეტში, და ამასთან იწვიათადა გამოაქვს მუშას თეატრიდან რამე სარგებლობა, რა-დგან ქანდარა შორს აის სცენაზე და იგი არტისტის სულიერ დეღვას, მოძრაობას ვერ ამჩნევს, იმისთვის პიესის ყოველივე წყვილიდან გაუ-გებარია; ხშირად არც სიტყვები ესმის, და ამ გვარად ნანახ პიესი-დან ძნელად თუ ადამიანმა გამოი-ტანოს რამე. ეს მუშას, რომელსაც დიდი სურვილი აქვს ღრმად დაეწე-ფოს პიესის ყოველ მხარეს, კარგად ესმის და ამიტომ ერიდება თეატრს.

ჩვენი სათეატრო საქმის მკვიდრ ნიადაგზე დაყენება და აყვავება მა-შინ შეიძლება, როდესაც ჩვენი მესვეურნი და მსახიობნი ყოველსა-გე ამ ზემოთ მოყვანილ დანაკლის-თაგანდ აიზოვებენ და საზოგადოე-

ბის მოთხოვნებს საესებო და ავსაყოფილებენ — აი რაშია ხნა.

სახელმწიფო სამთხირო

სახელმწიფო სამთხირო. 27 აპრილს მოხდა სხდომა ტფ. სახელ-მწიფო სამთხიროს გამგეობის. გაიმგებამ მოისმინა მოხსენება სა-ზოგადოების სკოლების შესახებ. გა-მორკვეა, რომ რაღაც მიზეზისა გა-მო მოსწავლეებმა აიტყვეს გული, ასე რომ ზოგ კოლაში 30—40 მოსწავლეობდა 8—10 კაცი ძლიერ-დადის თურმე. ზოგნი წინააღმდეგნი იყვნენ ამ სკოლებში სწავლის გან-გრძობისა, რადგან ხარჯი დიდი, ნაყოფი კი მცირეო. გამგეობამ და-დგინა, საფუძვლად დასტოვოს სკო-ლები წინანდელს მდგომარეობაში, ხოლო მომავალ სამოსწავლო წლი-სათვის შემწადონ სკოლების რეორ-განიზაციისთვის. არჩეულია განსა-კუთრებული კომისია, რომელსაც დავალებული აქვს სკოლათა სა-რეორგანიზაციო გეგმის შემუშავე-ბა. გამგეობამ მიიღო აგრეთვე წი-ნადგება, რომ სა-სწავლო სკოლა-საზოგადოებასთან დაარსდეს ლაბი მოსწავლეთათვის მზრუნველი სექ-ცია. ამ სექციამ გამგეობის წარ-მოშადგენილ არჩეულ იქნა ქ-ნი მ. როზინისა. დასასრულ, მოხდა ახალ პრეზიდენტის არჩევნები. თავ-მჯდომარედ არჩეულ იქნა ისევ ე. რ. ცხილაძე, იმის ამანადა—6. კიქნაძე, მდინადა—ივ. კარუხვი, ხაზინადა—ლემანი.

სავალდებულო დადგენილე-ბა პირველ მაისის შესახებ. აკე-კაშ-ში დამტკიცდა შემდეგი სავა-ლდებულო დადგენილება პირველ მაისის შესახებ: პირველ მაისს ნორ-მალურ მიმდინარეობის, წესიერების და მშვიდობიანობის დასაცვლად, ვაცხადებ: 1. მალხიები, დუქნები და სხვა სავაჭრო დაწესებულებანი, ქარხნები, ფაბრიკები, სახელოსნო-ები და სხვა სამრეწველო დაწესებუ-ლებანი უნდა გაიღოს დადგენილ საათზე, ვაჭრობა და მუშაობა ამ დაწესებულებებში უნდა სწარმოებ-დეს მთელ დღეს როგორც პირველ მაისს, ისე შემდეგ დღეებში; 2. ნო-ქრები, მუშები და სავაჭრო-სამრე-წველო სხვა დაწესებულების მოსამ-სახურენი მოვალენ არიან, თავის დროზე გამოცხადნენ, შ. დამაშავე-ნი ადმინისტრაციულის წესით ან დაპატიმრებულ იქნებიან სამ თვე-დე, ან დასჯილ სამი ათას მანეთამ-დე.

საქველ მოქმედო სეირნო-ბა და წარმოდგენა. ქართულ სა-ქველმოქმედო საზოგადოების გამ-გეობამ დადგინა, საზოგადოების სა-სარგებლოდ სეირნობა და წარმო-დგენა გამართოს 18 მაისსათავად ანაზურო ბაღში და საზაფხულო თეატრში. წარმოდგენის მოწყობა დაევალა 6. ქართულიშვილს. წარ-მოადგენენ ორ მოქმედებანი ოპე-რეტკას ქართულს ენაზე, ერთს ეო-დველოს კნ. ელისაბედ ირაკ. ორ-ბელაინისა და ვ. აბაშიძის მოწაწი-ლებით. წარმოდგენის დასასრულ გაიმართება დივერტისმენტი.

სტატისტიკა. ტფ. პოლიც-მეისტრის კანცელარიაში შეადგინა სტატისტიკური ცნობები მარტში მომხდარ ბოროტ-მოქმედებათა შე-სახებ. მომხდარა: 50 ქურდობა და ამ ქურდობის გამო დაუპატიმრებით 49 კაცი; მკვლელობა — 6 და ამ მკვლელობათა გამო დაუპატიმრე-ბით 14 კაცი; გაძარცვა — 5, დაუ-პატიმრებით 8 კაცი; ადმინისტრა-ტიულის წესით გადასახლება — 8. სულ საანგარიშო თვის განმავლო-ბაში 88 ბოროტ-მოქმედება მომ-ხდარა და ამის გამო 113 კაცი და-უპატიმრებით. მე-5 საპოლიციო წელიწადში დაუპატიმრებით 1 ტრ-რორისტი, მე-7 წელიწადში შეუპყრით 2 კაცი, ერთს ჰქონია 590, ხოლო მეორეს 600 პატრონა; გაქცეულნი პატიმრები და მოუკლავთ სამი, მე-10 წელიწადში დაუპატიმრებით 9

სპარსეთის აჯგუზი
ხალხი არ ენდო შაჰსა.

თუმცა შაჰმა კონსტიტუცია გამოაცხადა, დროს დაინიშნა არჩენილი და მეფის დანიშნავის, მაინც სპარსეთის ხალხი არ ენდო შაჰს და არ დაეკავშირდა მის ცალიტატს.

